

Millainen on suomalainen?

Kirjoittanut Seppo Knuuttila

Perinnetieteen peruskurssin kollektiivinen runo kalevalamitalla,
Joensuu 2004, opettajana prof. Seppo Knuuttila.

Miten synty suomalainen,
kusta kasvoi ristikansa,
tuonne kylmähän kylähän?

Sukes puiden kuiskinnasta
noilla suurilla saloilla.
Pohjan tuulen tuoksinnasta,
huokauksista hyytämöisen.
Näin on heimo hengetelty,
suku Suomen synnytelty.

Pitkähapset harmaapäiset,
miehet viisahat pahukset,
tietäjien syntyjuurta,
shamaanien seuraajia.
Humalan sateesta juovat,
ilon löytävät surusta.
Vaimot noidan tyttäriä,
hiukset ruhosta punottu,
tietäjille luovutettu,
kysymättä pois luvattu.

Näistä nousi suomalaiset,
kansa vahva ja jykevä.
Täällä seisoo syntyjuuret
laulujen asumamailla.

Niinpä onkin suomalainen
oman tiensä kulkijana.
Ajattelee itseksensä
näitä syntyjä syviä,
yksiksensä turjottavi
täällä Pohjolan perällä
pieni karski kansa metsän.
Sietää tuulen, sietää tuiskun,
ahkeruuteen taipuvainen.

Pimeällä maan perällä,
lakeudella tuulisella,
loimussa revontulien.
Opilla tuhanten vuotten
saunan valkean tekevi,
pihan astuvi lumisen,

Millainen on suomalainen?

Kirjoittanut Seppo Knuuttila

otsalla ajan ahavat
tuijottelee talviteille.

Metsän pieni menninkäinen
ylväs vaikka itsepäinen.
Kesämökki vetten luona,
harvaan on asuttu paikat,
oma rauha kullankallis.
Luonto meihin vaikuttavi
kuuset, hongat koivut, tammet,
metsäkansa, meidän kansa,
graniittinen kalliomme.

Suomen tyttö, suomen poika
hiljainen, juro, vakava,
luonnonlapsi metsäläinen,
sisupussi saunatonnttu.
Veneellänsä tervaisella
soutelee sinisen järven.
Samoo metsät marjastaen,
kulkee vainiot sienestäen.
Velan taakka hartioilla
talon suuren pystyttävi,
maksajalla pitkä pinna.

Sinnikkyydestään on kuulu,
rehdikkyystä kehuttu.
Ja vaikka hyvin menisi,
ylpeile ei kansa sillä.
Outo aate heitä vieden:
on onni askeleen edellä.
Mittaa ottaa vierahasta,
yhtä lailla veljestänsä.

Sodat käyty rinta rinnan,
suru mieles kuin sudella.
Vereslihalle kajottu,
typötyhjänä hylätty,
järki jäädä jäätymähän,
lämmön kaikota lihasta,
yksin soitanta sydämen,
toivotta sateessa kuolla,
lehtien seas mädätä,
maaksi syödä nilviäisen.

Tällainenkö ulkomailla

Millainen on suomalainen?

Kirjoittanut Seppo Knuuttila

maine meidän suomalaisten:

Kurja kansa Pohjolasta
sivistystä vartoo vasta.
Etiketti vielä vieras
pojille peräkamarin,
siskoksille syrjäseudun.
Aina valmis viinan tielle
kallisteluun Koskenkorvan.
Pistää poskeen salmiakin
maiskutellen merkkareita.
Tuppuinen tuurijuoppo
saunassa käy silloin tällöin
ja hakkaa vastalla ihoa.
Lumihankeen juoksee vielä,
pää lle ottavi olutta.
Ettei rinta röyhistyisi,
puukoin riidat ratkotahan.

Tääkö nyt on suomalainen:

surffaa päivisin netissä
viihteen, tiedon lähteillä.
Kiittää kaupungin humussa
itseänsä etsiskellen.
Ykskin kaunis nuori nainen
mieli missikilpailuihin
tullaksensa julkkikseksi;
muodokas on suomineito
muotoihinsa tyytyväinen.

Eikös korvas kohta jäädy,
kintut puikkoin napsahtele?
Viel on viiskyt ennen meitä,
sentään kaksi taaempaa.
Sua ovimies jos ei ammu,
baariin siitä ehkä pääset,
neljään asti koikkelehdit.
Snagarille sitten matka,
on jo siellä oottamassa
jono jokseenkin kuriton.
Bussiin vasta tunkiessas
ota jelppiin kyynärpääsi.

Voimaa ei kai koosta koidu,
omaisissa olkoon mahti.
Mielissä terävään miesten,
kasvoilla koreilla naisten

Millainen on suomalainen?

Kirjoittanut Seppo Knuuttila

suomalainen tunsi tiensä.
Tiesi tiedot, vehkeet värkkäs.
Kaappiin jouti lenkkikengät,
verkkaritkin tunkiolle.
Tuli kännykkä kätehen,
muotia Marimekosta,
musiikista Suomen vienti.
Suomalainenkin sivistyi.

Menneisyyden mehtäläinen,
kah, maailmankansalainen.